

1. Поле от мускарито.
2. Ефектен цветен килим от няколко вида ниски луковични растения.
3. Петна с различни цветове лалета внасят колорит в тази геометрична градина.
4. Луковичните цветя (като минзухари и циклами) се чувстват превъзходно в гората.

мите и височините им. Сполучлива е комбинацията между белите кокичета и розово-лилавите циклами. Петната от сцила и ксинодокса могат да внесат нюанси на синьо. Мускарито осигурява бяло, розово или синьо на големи петна, а момината сълза – пръски от бяло. Някои от луковичните, като дивите зюмбюли, кокичето, мускарито и момината сълза, са доста агресивни, разпространяват се бързо и могат да завземат големи територии.

Дърветата, хвърлящи ажурна сянка, както дъб, бреза и дива череша, позволяват под тях да се засадят повече видове – за разлика от тези като бука, чиято сянка е дебела.

В тревата Луковичните растения могат да се оставят в градината, без да се вадят. Тогава те се натурализират в нея и количеството им се увеличава. Те могат да трансформират една поляна във весел килим, който се разпростира все повече и повече всяка година. За моравите, които се поддържат и косят

интензивно, трябва да подберем луковични, цъфтящи рано напролет. За да могат луковичите да узреят, цветовете трябва да прецъфтят, а листата да пожълтеят и да умрат, преди да започне периодът на косенето.

Нарцисите, фритиларията и минзухарите са класическият избор за засаждане в поляна. Частично засенчените места, където тревата е по-слаба, са благоприятни за някои от по-малките луковични като минзухари, ксинодокса, сцила и дребни нарциси.

В съдове Ако площта ни е много ограничена или искаме цветен акцент в близост до къщата, можем да засадим луковични растения в съдове. Големите луковични цветя са красиви, когато са засадени самостоятелно. Малките могат да се засадят в сандъчета и да се комбинират, например с теменужки и бръшлян.

Време на засаждане Луковичите могат да се оставят да се размножават естествено и броят им да нараства ежегод-

но. А могат и да се вадят след прецъфтяването си. Ваденето е подходящо в малките градини, където площта е ограничена, както и в случаите, когато прекалено се състят и се нуждаят от разреждане. Подходящо е и при засаените на петна луковичи, тъй като след прецъфтяването им на тяхно място се засажда сезонни цветя. Пролетно цъфтящите луковични се засажда през есента на предишната година.

Избор на луковичи и засаждане

Когато си купуваме луковичи, трябва да избираме едрите, твърдите и тези без натъртвания. Добре е да ги засадим веднага (дребните луковичи не цъфтят през първата година). Луковичните цветя могат да се закупят и вече вкоронени в съдове и даже цъфнали и да се посадят веднага в градината. Дълбочината на засаждане на луковичата е равна на два пъти височината ѝ, а разстоянието между тях е равно на ширината на луковичата. В по-глинестите и непроницаеми почви под луковичите на лалетата и нарцисите се поставя слой от 5 см едрозърнест пясък. След като ги засадим, уплътняваме добре почвата и поливаме обилно.

Понякога, когато засаждаме едри луковичи в съд с ограничено пространство, е невъзможно да спазим тези пропорции. В такива случаи трябва да осигурим минимум 2-3 см влажна почва под луковичите и минимум 1 см над тях. Луковичите в съдове могат да измръзнат по-лесно от тези, посадени в градината. Затова е добре през зимата съдовете да се закопаят в почвата или да се затоплят с материали като пясък, филц, стиропор или торф. Ако засаждаме няколко вида луковичи с различна големина, първо се посадят едрите и се покриват с почва. След това над тях се засажда малките.

Ако искаме да засадим големи групи от дребни луковичи (например минзухари) в тревата, е по-лесно да се изреже и повдигне част от тревния чим, отколкото да се сади всяка луковичка поотделно. Повдигаме чима, разрохкваме почвата под него, набождаме луковичите, разрохкваме малко почвата на самия чим, за да могат луковичите да пробият през него, и го връщаме на мястото му. Ако ги садим индивидуално, в чима трябва да направим дупки с градинска вила или нещо остро. Във всяка малка дупчица е добре да се насипе смес от рохкава почва и пясък, да се сложи луковичата на дълбочина, равна на два пъти височината, да се покрие със същата смес и накрая да се утълче.

Съхранение на луковичите

Ако решим да съхраним луковичите през спящия им период, ги вадим от земята, след като листата им започнат да жълтеят. Почистваме ги, разделяме едрите от дребните и ги оставяме да изсъхнат. След това ги слагаме в книжни торби или щайги и ги съхраняваме на сухо място до времето за засаждане.